

عبدالوهاب فرید در کلام (حکایت در حیات) عبارت از:

علماء می‌گاهند. وقت دانسته مضمون ۴— اتفاقی سیم خود طلاقخانی اطراحت این طلبه

در تدقیق شنگرفت بزرگ که بخوبی رعایت داشت اینه اله یعنی مخابره کرد و آنها این نقدم خصم
دارد و ارادت، بنابراین علم قسم طبیعی به بقای و لفظ در این مرغوب است. بجزت (احد) کنونی
دارد، از زم داشتم برای بزرگی برگاند که در امور اوقاض از طرفم بخبرت اینه ایم
یعنی دام ظلم است که تو نه: ۱— بسیار انتہای این مرغوب است بزرگ که نزدیک علت این
نمایه ایم. ۲— اهل امراض سیمی هست که نایخ بجزت اینه اله یعنی داشت عمالی دارد
دلیل پیش روی که اینها دیگری هم در این اینه ای مقصود ای دارند که عین باینی نادر ریه که فواید
برای اینکه راه خیال تحقیق بخشی مادر که ندان اینها اینه ایم تضاد و مصالح فرقه ای بجهت دیگر افتخار فاتح که

معقول است، این از رسیدن به صرف بیشتر که بروز نشاند، بوزن نشاند، و این همینکه همکاری
تا برقاری کامل و تبیین این از زم مقصود، کامل لفظ نشود، از زم بود از زاید که در همان از کارهای
دانشگاهیان، بجا همکنن مبلغ دیگر موضعی نظری هم رئورای افقه بجزت مرغوب است. بجزت
دارد نشود، که نشود و در ریجی که در همان نیز که واقعاً در این اینه ای مقصود فناکاری که در این از زم
از اینکه در این وقت نادر ریه و گرفته شده اند، بعد از رضایت شان از زم اکنون دارد بجز ملود که همان است

و این خواهد داشت، و در این ماره و نکری بود

۳— حضرت ائمه الی در پیش بجزنکار صفا مکررها (علم از زم مرغوب است) که در این بعدي سیم فقط ارساند
در اینها است. البته طبق موارزین اینه ای بجز اینم باید باشد، بنابراین از زم بود. لافک

برای لفظ طبیعت اینه ای افقه بجزت سرخ نشود، و
نحوی در زیر، وزیر اینه ای افقه بجز اینه ای نکند، و اعلیه بجز اینه ای مرتبط با این مطلعی نمایم

یقان لورا اعلام و متن در که دارد و سرور افقه بجز اینم بجا همکنن داشت افقه بجز

در راد و ریشه سر در و نهاد که رتفه رف (اعظمه رشام اینه ای از طرف ائمه اله یعنی
و بنام دامضار بکشان ایگام شد)؛ همچنانکه در روزهای سلطنتی ویا قیصری در ریالی که
از طرف مثا اوریا رسیده بجز در بناست ل ایگام ملود، قدر بجز رسیده که دینگونه کارها فقط
در خود مقام ملاد طین و در زمانی جبوری است. خیال نیکم شیوه مقام تمح فتحه در هر رسانی باشد

عبدالوهاب فريد

۱۱-۸۷۸

اللهم بارك في دوستك ما در خصر امام علیہ السلام برپا کر فرامین مملکی الطهرا کم (امام علیہ السلام
صادر مکرر و ایشان) صحیح من فقط میباشد که اعلامیه درباره لفظ مظم و پیشانی
درست روایت صادر مکرر نیز، در آنکه اهل جزوی را که از رظا فی ختن فرمودند
بردم زکاء امر فرزخه ای زنگنه کارهارا که بدل اکض پرسی نیز صور ایشان
بوده است که شامل ملام این اتفاق بیش ایشان، دیگر بناهیه باشی اس سلسله و پیشان
که مرا کنم و فرمود که در رادیو تبلیغ زدن در صحیح و تناول نمیگذرد که
و ملائکت امیر در داخل ارباط ملکیت کنونی . پیغمبر اکرم (صلوات الله علیہ و سلیمانیه و علیہ السلام) کا اعلان ایشان
که امتح قاتا نامعده ال فقول احمد ال ابرار (صلوات الله علیہ و سلیمانیه و علیہ السلام) هنچه ایشان لی تباہی از زوال اکرا ایشان
که در رسانی ملکیت را بدانند که این مبتدا در دلها بیان میگردند ایشان
۳ - حضرت ایشان در حضرة ایشان کا مطلب توجہ دارید که در این روایت ایشان
که در بورخ رفاه و نایاب کم و بیش در بود دارد، از اینکه یعنی ایشان
از نان را بجذب کم و بیش در بود دارد ایشان ایشان ایشان ایشان
جستجو و قی از نزد ایشان بودم که فقط با برآز تاریخ ایشان

۴ - در مکمله (در راه رفکه ایشان) که میگویند ساره لوح رفواخ شیع شده بود که علیک ایام گذشتی در
محفلش ایشان پس از درگذشت میباشد درباره بطریق ایشان بیندار خواهد بود که ایشان
(اعلامیه ای) صادر ملکیت را که ساخته نکرده است . یعنی اینکه در این اکرم صلح ایشان دستیکه
شیخ ای بگردیدن ماده ریاضت ایشان بیشتر بقوت فرزندش ابراهیم کرده که ایشان
دیگر ایشان را از ایشان خلاص کرده ایشان بیشتر بقوت دلیل باقی میگویند
و دستیکه دینا در دم عصر ۴۰هزار هب ایشان ایشان ایشان بیشتر بقوت دلیل باقی میگویند
که ایشان در این روزگار ایشان بیشتر بقوت عصایح عالم و حفظ مقام شایسته ایشان را در بقای
ظری ایشان را ایشان کا مطلب بود که ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
که ایشان
که ایشان
که ایشان ایشان